

زبان و ادبیات فارسی

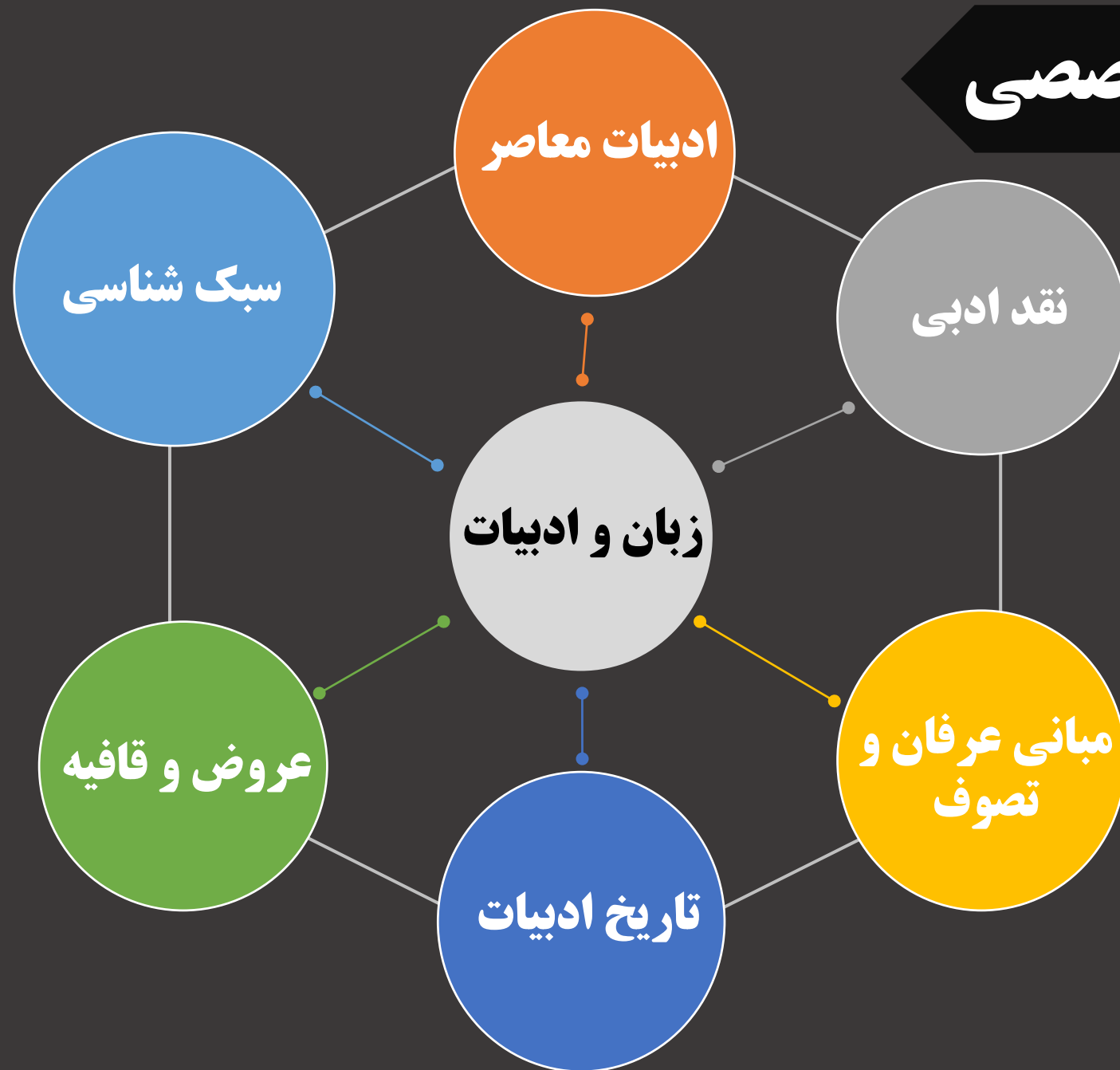

رشته زبان و ادبیات بهترین بستر برای ورود به شناخت فرهنگ و عرفان و حتی معارف دینی است. چون سرفصل‌ها و دروسی که در این رشته تدریس می‌شود هر کدام مسیری است که به دشت‌های وسیع معرفت منتهی می‌شود.

اگر یک دانشجوی ادبیات از خواندن یک بیت شعر حافظ یا مفاهیم ادبیات عرب یا خواندن داستان‌های شاخص و معروف ادبیات جهان لذت نبرد به اشتباه وارد این رشته شده است چون دانشجوی زبان و ادبیات باید دروس بسیار متنوع و گسترده‌ای را در وادی ادبیات بخواند و اگر کسی علاقه‌مند نباشد این رشته برایش ملال آور می‌شود. این رشته قلم درست و بیان خوب می‌خواهد تا بتوان منظور خود را به خوبی تفهیم کرد. همچنین دانشجوی این رشته لازم است که حافظه نسبتاً قوی داشته باشد چون بخش عظیمی از مقولات ادبی را باید به خاطر بسپارد تا در مواقع لازم به آنها دسترسی داشته باشد.

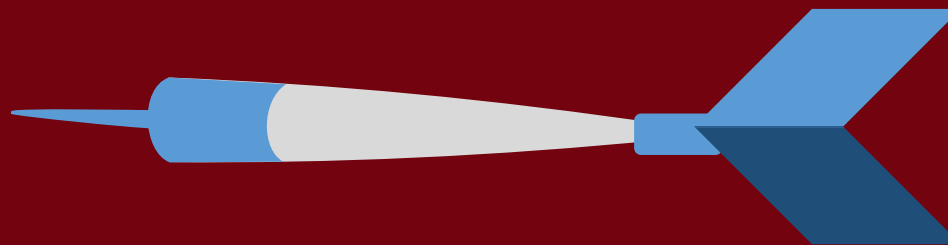
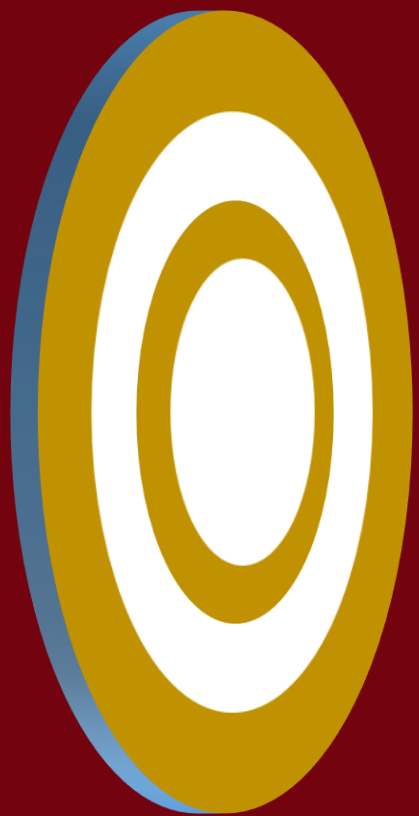
برخی دروس تخصصی

در مقطع کارشناسی دارای یک گرایش کلی است.

گرایش های این رشته عبارتند از: ادبیات کودک و نوجوان، ادبیات پایداری، ادبیات تطبیقی، ادبیات عامه، ادبیات روایی، ویرایش و نگارش، نظریه و نقد ادبی، ادبیات معاصر، آموزش زبان فارسی.

این رشته در مقطع دکتری نیز قابل تحصیل است.

بعد از آموزش و پرورش ، مطبوعات بهترین بستر برای فعالیت فارغ‌التحصیلان ادبیات فارسی است. همچنین بهترین نیرو برای تنظیم و ارائه برنامه‌های ادبی رادیو و تلویزیون و حوزه‌های فرهنگی وزارتخانه‌های مختلف کشور، فارغ‌التحصیل این رشته است. و از اینها گذشته یک لیسانس ادبیات اگر پویا و فعال باشد می‌تواند یک نویسنده، شاعر یا منتقد گردد و در مراکز چاپ و نشر کتاب به عنوان ویراستار و ناظر ادبی در سیر چاپ کتاب حضور داشته باشد. در ضمن تعدادی از فارغ‌التحصیلان نیز با توجه به ذوق و سلیقه خود کارهای ویژه‌ای انجام می‌دهند که از آن جمله می‌توان به شرکت در تألیف فرهنگ‌های مختلف به عنوان پژوهشگر ادبی و "فیش‌نویس علمی" و "انتخابی" دایره المعارف‌ها اشاره کرد.